

Preek van ds. Wesdorp, Wijkgemeente Oude Kerk te Zoetermeer

Gehouden op de 5^e zondag van Pasen, 10 mei 2020

Schriftlezing 1: Psalm 29

Schriftlezing 2: Openbaring 10: 1 - 4

Uit het Liedboek:

Psalm 29: 1,2,6

Lied 413: 1,2,3

Lied 868

ER BLIJFT EEN GEHEIM [Preek over Openbaring 10:4]

Dat is wel heel apart: Johannes wil de woorden opschrijven, die hij gehoord heeft, en nu krijgt hij te horen: niet doen. Niet opschrijven. Houd het geheim. Later zal Johannes sterven en het geheim mee het graf innemen. Nu hebben wij afgestemd op deze eredienst om Gods Woord te horen en nu vernemen wij uit de Bijbel: u weet niet alles. Hebben wij het volledige Woord van God in de Bijbel? Nee! God heeft meer gesproken dan er geschreven staat. Sterker nog, er is een Woord van God, dat niet geschreven heeft mogen zijn.

Wat is dit? Wat moeten wij hiermee? Waarmee wordt de gemeente van Christus bemoedigd? En toch, gemeente, er is een hele troost, dat dit stuk Woord van God ons niet bekend gemaakt is. Het zou wel eens kunnen zijn, dat als wij het wel konden horen, dat wij gillend de kerk uit zouden rennen. Dit zou een openbaring zijn, die wij niet zouden kunnen verdragen. God heeft ons het Evangelie gegeven, waardoor wij opgewekt worden. Het Woord, dat wij niet zouden kunnen dragen, heeft Hij achter gehouden. Hoezo, is dit Gods Woord dan, dat Johannes hoorde? Hij hoorde zeven donderslagen. Wij horen klappen dreunen als het onweert. Johannes hoorde woorden. Als God spreekt, donderen de woorden.

Toen Jezus gedoopt werd, klonk er een stem uit de hemel. Dat was niet een gewone basstem, die door alle mensen gehoord en verstaan werd. De meeste mensen hoorden een donderslag. Sommigen hoorden de woorden: "deze is mijn Zoon in wie Ik mijn welbehagen heb, hoort Hem." Toen God Zijn Tien Woorden op de Sinai gaf, donderden Zijn Woorden. Dat was de eerste bergrede van de Bijbel. Woorden van God voor de gemeente van het Oude Testament. Een bergrede waar het volk Israël bang van werd. Want het donderde allerlei woorden van 'nieten': Gij zult niet, Gij zult niet! niet! niet! En daar achteraan het dreigement: wie zich niet houdt aan deze woorden, die zal vervloekt zijn.

Kortom: donderwoorden zijn zwaar om te verdragen. De Openbaring is het boek van de Troon en van de Troon staat in hoofdstuk 4 geschreven, dat er van de Troon bliksem en donderslagen uitging. Een groot gedreun. Het is dus niet altijd liefelijk bij de Troon maar ontzagwekkend. De donder is het Woord van het oordeel. Hiermee hebben wij het wezen van de zeven

donderslagen, die Johannes wilde opschrijven. Het zijn oordeelwoorden, te zwaar om te verdragen. God heeft ze ons willen besparen.

De Openbaring, het boek van de Troon, is ook het boek van het oordeel over de wereld. De goddelozen worden aangepakt en de tegenstanders worden door het oordeel vernietigd. Dat oordelen worden geopenbaard met zeven bazuinen en straks met zeven schalen. Dat zijn oordelen, die de gemeente niet raken. Maar er is ook een oordeel over de gemeente. Dat zijn de zeven donderslagen. Maar dit oordeel wordt niet openbaar gemaakt. Dit oordeel wordt niet toegepast. God maakt een verschil met de wereld. Er blijft een geheim. Misschien lagen in de donderwoorden wel antwoorden opgesloten op een heleboel vragen. Waaromvragen. Wij worstelen met de raadsels van ons bestaan. Waarom overkomen ons verdrietige dingen? Waarom overkomt ons dit jaar de coronacrisis? Is deze crisistijd een oordeel van God?

Stel u voor: de coronacrisis een oordeel van God, dan zou God het virus geschapen hebben. Dan had de mens een adres om zijn beschuldigingen te uiten. Dan zou men God ter verantwoording willen roepen: waarom laat U deze dingen toe? Het is veeleer andersom dat God de mensen ter verantwoording roept. Zou God ons niet door elkaar schudden en dringend vragen: die coronacrisis, waarom laten jullie mensen het zover komen? Heb ik jullie soms geboden om onreine dieren voor consumptie te gebruiken? Heb ik soms Noach geleerd om luchtarken te bouwen, waarmee de mensheid heel de wereld rondvliegt en al zijn onreinheid meeneemt en overal waar hij komt de wereld om zich heen besmet? Heb ik Abraham soms geleerd om met gemotoriseerde kamelen het beloofde land te ontdekken, waar hij alle grondstoffen opgraaft om al die bodemschatten in een mum van een paar generaties erdoor heen te jassen? Heb ik Mozes soms geleerd om de troep van Israël overal maar te dumpen en te laten rondslingeren? Heb ik niet via Mozes geboden dat het volk ieder zijn schopje heeft om zijn behoefte te begraven en het land rein te houden?

Het zijn slechte tijden, deze coronatijd vandaag, maar wij zijn de tijden. De tijden zijn slecht omdat wij mensen slecht zijn. En nog steeds weten we niet welke schakel deze coronacrisis in de tekenen van de eindtijd heeft. Maar stel u voor, dat ons verteld zou worden, dat is allemaal uw eigen schuld. Zou niet alle hoop de grond in geboord worden? Echter, juist omdat wij niet alles weten, wordt de hoop aangewakkerd. De hoop op de verrassende genade van God. Wij worden opgewekt tot hoop op blijdschap. Daarom slaat God ons niet neer met zware dreigingen. God heeft achter gehouden wat Hij gezegd heeft. Wel is het belangrijk om te weten, dat Hij gesproken heeft. Het is superbelangrijk om te weten dat er een oordeel over de gemeente is gesproken. Maar dit oordeel is niet toegepast. Niet op de gemeente tenminste. Er is geen oordeel voor wie in Christus Jezus is. Want wij hebben een Heer die het oordeel op zich genomen heeft. Die door de bliksem van Gods dodelijke oordeel getroffen is. Liever dan de mensen te slaan met straffende gerechtigheid heeft God zelf de straf op zich genomen en heeft Gods Zoon zich laten slaan.

Het is dus maar goed, dat wij geen rechtstreekse woorden uit de hemel horen. Soms denken we dat wel misschien: kregen wij het maar op een presenteerblaadje. Maar wij zouden door donderslagen beangst worden. Wij krijgen Gods Woord te horen via gewone mensen. Eerst

heeft God gesproken door zijn profeten. Het diepste Woord heeft God gesproken door Zijn Zoon. Toen Jezus begon te spreken, was dat ook een bergrede. Geen donderende woorden maar uitnodigende woorden, aangenaam om te horen: zalig! Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven. Daarom ontvangen wij Gods Woord op menselijke wijze. Door mensen die net zulke gewone mensen zijn als ieder ander. Met hun sterke kanten en met evenveel zwakke kanten. Dat zijn soms falende kanten. Niet altijd aangenaam. Irritant misschien, maar tenminste te verdragen. Omdat het gewone mensen zijn. God heeft ervoor gekozen om Zijn boodschap te laten brengen door vlees en bloed, door mannen en vrouwen uit het stof verzezen. Zij mogen de boodschap brengen dat het donderende oordeel omgekeerd wordt in sterke genade en vrede. Dat is namelijk ook gelegen in de zeven donderslagen. Het is typisch de Openbaring, dat het getal zeven terugkomt in de donderslagen. Het is het getal van de Openbaring. Zeven sterren in zijn rechterhand, zeven brieven, zeven Geesten voor de troon, zeven zegels, zeven bazuinen, zeven schalen. Het is het getal van de zekerheid. Het heilige getal van de sabbat, de dag van God. Het getal van het leven. Het getal van de God en de wereld, drie plus vier.

Het is zo frappant, dat de zeven donderslagen overeenkomen met de zeven donderslagen van Psalm 29. De psalm met een geweldige boodschap voor de gemeente. In deze Psalm zijn de donderslagen niet alleen natuurverschijnselen. Dat is er tegenwoordig van gemaakt. Een gebeurtenis van de natuur, die de wetenschap zo tot de elementen onderzocht heeft, dat God eruit weg verklaard heeft. Een natuur zonder God. Zoals in de seculiere wetenschap het ontstaan van het leven zonder God gedacht wordt. De evolutietheorie is een schepping zonder God. Dat leidt tot een leven zonder zin. Tot een wereld zonder hoop. Het leidt tot nihilisme, een leegheid zonder perspectief. Maar David hoort Gods stem in het onweer. De aarde beeft. De schepselen sidderen. Drachtige herten werpen jongen. David hoort daarin een geweldige boodschap. Zo machtig als de donder: zo krachtig is de vrede van God over Zijn gemeente!

Hoe overweldigend is niet de donder! Wat een grote krachten zijn er werkzaam! Je wordt als mens klein onder de natuurverschijnselen. En nu zegt de Bijbel: gemeente, kinderen van God, bedenk dat, als u de machtige donder hoort rollen, zo machtig is Gods vrede over u. Zo sterk wil God u beschermen. Machtig God, sterke Rots. Dat is de taak, die de Psalm ons meegeeft. Als het onweert, moeten wij een schuilplaats zoeken. Onweer is levensgevaarlijk. Als het dondert in het leven, zoek dan een schuilplaats in de lofzang! Grote God, wij loven U. Dan geeft God u de sterke vrede, dat Hij u draagt en beschermt tegen de machten van de afbraak. Dan hebben we niet een antwoord op alle vragen, maar dan hebben we God als antwoord op al onze levensraadsel. Hoor mijn kind, hoor mijn gemeente: Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding van de wereld. AMEN.